

İmam Hüseyin'in (ra) başını feda ettiği dava

Zonguldak Kilimli'den Hasan Birben: "Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin Efendilerimizle olan alakası (neseben ve mesleken) nedir? Ne anlama geliyor? Bunun ahir zaman aynasındaki yansımaları nelerdir?"

HEM NESEBEN, HEM MESLEKEN TAMAMİYET

Bediüzzaman Hazretleri, hem Hazret-i Hasan'ın (ra), hem Hazret-i Hüseyin'in (ra) hem anneden, hem babadan torunu olduğu gibi, Bediüzzaman'ın davası da o iki Cennet Efendisinin davasının devamı ve mütemmimi niteliğindedir. Belki buna bir işarettir ki, Hazret-i Hasan'ın ve Hüseyin'in başından eksik olmayan fitne hareketleri, Risale-i Nur'un başından da eksik olmuyor.

O iki reyhanenin davalarını ahir zamanda Risale-i Nur davası temsil ediyor. Bediüzzaman bunu şöyle ifade ediyor: "Üveysi bir surette doğrudan doğruya hakikat dersimi Gavs-ı Azamdan (k.s.) ve Zeynelabidin (r.a.) ve Hasan, Hüseyin (r.a.) vasıtasıyla İmam-ı Ali'den (r.a.) almışım. Onun için, hizmet ettiğimiz daire onların dairesidir."1

Peygamber Efendimiz (asm) de şöyle buyurmuştur: "Biz Abdülmuttalib'in evlatları, ümmetin efendileri yedi kişiyiz: Ben, Hamza, Ali, Cafer, Hasan, Hüseyin ve Mehdî'dir."2

HİLAFET: YÖNETLENLERİN SORGULANDIĞI SİSTEMİN ADI

Peygamber Efendimiz (asm): "Benden sonra hilafet otuz senedir. Ondan sonra hükümdarlık ve saltanat gelir." sözüyle hilafet ile saltanatı net olarak ayırıyor. Nitekim ilk otuz yılda hilafet; adalet, hak, hukuk, merhamet, şecaat, şehamet, feragat, isar, hürriyet-i şer'îye gibi ne kadar güzel haslet varsa yaşanan bir değerler zincirinin adıdır. Yönetimde hürriyet-i şer'îye hâkimdir. Yönetilenler, yönetenleri sadece seçmek ve biat etmek değil, yönlendirmek, sorgulamak, denetlemek,

uyarmak ve gerekirse kılıçlarıyla doğrultmak haklarına sahiptirler. Hilafet esasen böyle bir anlayışı ortaya koymuştur.

İlk otuz yıldan sonra ise meliklik, saltanat ve hükümdarlık dönemleri başlamıştır. Her ne kadar isim yine halifelik olsa da, mahiyet saltanata kaymıştır. Seçim kaldırılmıştır. Yönetenler Bizans'ta olduğu gibi, babadan oğula iş başına gelmiştir.

İşte Peygamber Efendimiz (asm) bu sisteme saltanat diyor. Hürriyet-i şer'iyenin hâkim olduğu yönetim sistemine ise hilafet diyor.

MANEVÎ HİLAFET DEVAM EDİYOR

Âlem-i İslam gerçek hilafeti bir kere daha Risale-i Nur'un riyasetinde görmüştür. Bu hilafette de başlangıçta olduğu gibi dünyanın saltanatı, alâyişi, nümayişi yoktur. Bu hilafetin tahtı manevîdir.

Kaderin ne büyük lütfudur ki, dünyevi hilafetin ilga edildiği bir asırda, ipleri ve yönetimi yeniden manevi hilafet almıştır. Dünyevisi dünyevilerin eliyle ilga edildiği gün, kader eliyle manevîsi hizmet başına geçmiştir. Bu hilafetin hükmü kıyamete kadar bakidir.

İşte Bediüzzaman'ın müjdelediği, Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinin Hz. Hasan'ın altı aylık hilafetinin "bir muavini, bir mütemmimi, bir manevî veledi" olduğu ve "tam beşinci halife"³ manasında bulunduğu gerçeğinin manası kanaatimizce budur. Manevî hilafet devam ediyor.

HAZRET-İ HÜSEYİN'E MUASIR BİR HALEF

Hazret-i Hüseyin (ra) her ne kadar halife olmasa da, Yezid'e karşı bir hürriyet-i şer'iyeye mücadelesi vermiştir. Bilindiği gibi Yezid, babası Muaviye öldükten sonra Bizans sistemiyle otomatik olarak iş başına geçmiş ve Müslümanlardan zorla biat almıştı. Bu ise şeriat ve hilafet manalarına zıttır. Nitekim bu sistemde Müslümanların hürriyet-i şer'iyesi otomatik olarak gasp ediliyor. Hazret-i Hüseyin'in (ra) hürriyet-i şer'iyeye için başını feda etmesi⁴ bundandır.

İşte başlangıçta hürriyet-i şer'iyeyi, meşvereti, şurayı, meşrutiyet-i meşruayı, daha sonra milletin söz sahibi olduğu bir dindar cumhuriyeti, ardından demokrasiyi -isimler değişse de bunların hepsi aynı manayı tanımlayan kavramlardır- Kur'an'ın nassıyla ve dört mezhebin icmaı ile savunan Bediüzzaman, bu davası ile Hazret-i Hüseyin'in (ra) muasır bir halefi olduğunu göstermiş bulunmaktadır.

Dolayısıyla Bediüzzaman, hem Hazret-i Hasan'ın, hem Hazret-i Hüseyin'in davasına

hamil ve halef bulunmaktadır. Hem beşinci halife sıfatını üzerinde taşıyor, hem de hürriyet-i şer'îye manasını haiz gerçek demokratik değerleri âlem-i İslam'ın önüne koyuyor.

Dipnotlar:

1. Emirdağ Lahikası, s. 61
2. Tılsımlar Mecmuası, Tenvir Neşriyat, s. 207
3. Emirdağ Lahikası-1, s. 73
4. Münazarat, s. 37